Ja tühja walle jutto teel,
Ma-ilma mõda tallab
Ja otsib sedda heldet maad,
Kus temma kergelt leiba saab
Ja lahket rõmo ello.

Kül taewas kõrge ma on lai
Ja merri suur ja süggaw,
Mis sinno heaks lodud sai,
Kas on sull' siin nüüd iggaw,
Et mitto sadda wersta sa,
Lääd mõda ilma otsima,
Kus Paradis on leida.

Oh risti rahwas tundke nüüd,
Kes rummalad on olnud,
Kas teie ommal polle süüd?
Mis kasso on teil' tulnud? —
Kes mõda ilma laddunud,
Sell' terwis, warra kaddunud,
Ja waeseks sandiks sanud!

Oh seisko rahwa silma ees,
Mis hädda meil' on olnud
Ja tännago keik silma-wees,
Et uus aeg jälle tulnud
Ja wõtko Jummal armuga,
Siis meie põllud õnnista,
Sell' uel aastal jälle!

Kui sa laenad, maksa ausast.

Üks rikkas ja hea süddamega mees, kes igga häddalist aitas, kui kegi temma palwele tulli, ei pannud omma süddant kõwwaks omma liggimeste wasto. Et nüüd paljo innimessi sedda teadsid, siis ei olnud ka neist pudo, kes temma palwele tullid; ni hästi õiged, kui üllekohtused, ja need wiimsed ollid ikka petjad ja nahka panniad, kes laenasid, agga ial ei maksnud. Agga nisuggune heldus ei olnud hea, sest wimaks jäi temma ni kehwaks et nälg kallale kippus. Laenajad ei mõttelnud ennam temma peale, waid käisid pilkades temmast mõda, ja nenda piddi kohhus tedda wimaks waestemaeasse pannema, et ta nälga ei surreks. Ni tännamata on mõnned laenomehhed.